

61. Egy az, akiben mi élünk...

Előző énekre.

1. Egy az, akiben mi élünk, Ki halált szenvedett el értünk,
És drága véréen megváltott!
Szívünk, lelkünk adjuk néked, A fájdalma nagy emberének,
Hogy légyen velünk jószágod.
Ó, fogadj minket fel, Az üdvre készíts el Mindnyájunkat;
Ó, el ne vedd Kegyelmedet, Ne rejtse el tőlünk szívedet!
2. Nem mi választottunk téged, Te szántál nekünk üdvösséget
Kegyelmedből idők előtt.
A mi erőnk gyenge, semmi, És senki semmit nem tud tenni,
Ha Te nem adsz nekünk erőt.
A test bölcsessége Nem visz üdvösségre, Csak a Krisztus!
Ki tied lett, S téged követ, Az dicsőn hordja szégyened.
3. Megváltónk, legnagyobb tettet Mily csendesen és halkán kezded;
Mik vagyunk, Uram, előtted?
De Te küzdeni fogsz értünk, És szent oltalmad lesz a vértünk,
Így bízunk, Jézus, tebenned.
Ígéd, mint mustármag, Előbb oly kicsiny csak, De fává nő;
Mert, Urunk, Te Vagy őrzője, Atyád bíz a őrzésedre.